БРАТСКІЙ ПРИЗЫВЪ.

КО ВСѢМЪ ДОБРЫМЪ ЛЮДЯМЪ КОТРИ ЖЕЛАЮТЪ СЕБѢ СЧАСТЬЯ СЪ ВѢРОЮ ВЪ БОГА СПАСИТЕЛЯ НАШЕГО ІИСУСА ХРИСТА.

ВОЗВЫШАЕМЪ МЫ СВОИ ГОЛОСЪ И ПРОСИМЪ ПРИХОДѢТЪ ВЪ ШКОЛЬНУЮ ГАЛЮ НА 643 **Manitoba Ave., Winnipeg, Man.** **Русской Православной Церкви**

И посмотрѣть ХОРОШІЯ КАРТИНЫ из жизни ХРИСТА и св. БИБЛІИ.

Приходѣтъ всѣ и послухаете Русскій Хоръ настоящое справедливое Русско Старо — Славянское пѣніе.

Хоръ есть подъ опытнымъ руководствомъ ученого регента Настоятеля Русской правосл. Церкви о. Антоніемъ Терещенко и его помощникомъ псаломщика Митрофана Д. Рака.

ПРИХОДѢТЪ КОЖДЫЙ ВОСКРЕСНЫЙ ДЕНЬ (НЕДѢЛЮ).

Начало ровно въ 8 ч. вечеромъ.

Входъ безъ билетовъ и только за добровольную жертву.

Приходѣтъ а не пожалуете.

Съ Братскимъ Привѣтомъ,

КОМИТЕТЪ.

Читайте і передплачуйте

одиноку сатирично-гумористичну часопись в Канаді

ВУЙКО

що починає регулярно виходити з днем 15 цвітня і буде виходити от?? що два тижні.

ВУЙКО — се одинока сатирично-гумористична часопись, яку вкоротці буде передплачувати кождий, хто лише уміє читати.

Запренумеруйте „ВУЙКА" а перекенаєтесь, що в хаті будете мати найліпшого приятеля для щоденної розради.

Передплата на рік в Канаді $2.00; за границею $2.50.

Пишіть сейчас і висилайте передплату на слідуючу адресу:

Wuyko
590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.

Вважайте і з сего скористайте: „Вуйко роздавати буде гарні премії. Та не для всіх, тільки своїм приятелям і його передплатникам. Хто запренумерує „Вуйка" на один рік, дістане книжок або яку иншу річ, вартости 1 дол., хто пришле передплату на 2 роки, дістане вартости 3 дол. Хто збере передплату на „Вуйка" від 10 ос, той дістане премії вартости 5 долярів.

Премії такі: Кобзар $1.50. Сина фльота $1.00, Тарас Бульба $1.00, Захар Беркут 50 ц., Чернигівка 50 ц., Календарі стінні 50 ц. Крім сього маємо образи инших героїв і князів, переписні картки, прекрасні бюсти, фігурки, ланцушки, бритви і т. д. і т. д. Також „Вуйко„ пішле Вам насіння на город вартосто 1 дол. Хто собі що сподобає з висше наведених річей нехай присилає передплату на „Вуйка" на повисшу адресу а дістане бажану річ коли долучить на оплату пересилки.

Рівночасно „Вуйко" повідомляє всіх своїх прихильників і передплатників, що він посідає свій власний будинок і свої власні друкарські машини.

ПРОВИДІНЄ

доставить Вам всі річи церковні як прим.:

Плащеници по 50 75, і 100 долярів. Хоругви по 50 долярів і висше. Процесійні хрести православного стилю зі старого краю. Ризи церковні. Кропила деревляні по 65 ц. Свічки, ладан, вугле, ліхтарі, кадильниці і все потрібне в Православнім Церкві.

Проситься писати на адресу

THE PROVIDENCE

275½ SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

ПАСІКА

Ті, що думають закладати пасіку, а хотять набути улві, знаряди і пчоли по умірковaній ціні, хай зголосяться до мене. Інформації як закладати пасіку уділяю даром.

N. PANKIW
P. O. Box 1516
WINNIPEG, MAN.

Голос Правди

Гасло Голоса Правди: Вживати всі джерела, з котрих витікає правда — лиш правда одна.

Ціль Голоса Правди: Підіймати його читачів духовно, умово, морально й фізично.

Хочемо повідомити Вас, дорогий приятелю, що ми маєм звістку, котрої всі наші українські люди чекали вже довгий час.

Щоби помогти всім нашим українським людям у поліпшенню їх духовного, фізичного й морального життя, ми рішили видавати науково-просвітний журнал, котрий в стані буде задоволити сердечні бажання кожного краяна.

Ви потребуєте мати „Голос Правди" у вашому домі кождого дня; а „Голос Правди" потребує Вас для того, щоби зробити його більше званим поміж його краянами. Ми бажаємо, щоби сей щирий приятель освічував своєю правдою кождий дім, де проживає українська фамілія.

На сторінках Голоса Правди також поміщатимуться щирі поради про тверезість, здоровлє, правдиве виховання і образовання. І наколи Ви будете мати сей Голос Правди у Вашім домі, то правда завше подорожувати ме з Вами на всіх дорогах Ваших.

Перше число сього журнала вже вийшло з друкарні.

Голос Правди виходити ме кождого місяця так скоро, як число передплатників побільшає. І тому ми просим Вас не відкладати на дальше, але зараз після читання сеї звістки поспішити як найскорше прислати свою передплату на цілий рік, тоді сей щирий порадник сам приходити ме до Вас що місяця.

Передплата на рік $2.25, поодиноке число 20 центів.

Просимо всіх звертатися до нас із повним довірям по всякі ради особисто або письменно на адресу:

THE VOICE OF TRUTH

302 Nokomis Building, Winnipeg, Man.

CANADIAN LIFE

ОРГАНЪ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ ВЪ КАНАДѢ.

VOL. III. — No. 35. WINNIPEG, MAN., APRIL 24-th, 1924 ВИННИПЕГЪ, 24-го АПРѢЛЯ, 1924. Ч. 35. ГОДЪ III.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

СЕРДЕЧНО ПОЗДОРОВЛЯЕМЪ ВСѢХЪ НАШИХЪ ДОРОГИХЪ ЧИТАТЕЛЕЙ „КАНАДІЙСКОЙ ЖИЗНИ" И ВСѢХЪ ПРАВОСЛАВНЫХЪ ЛЮДЕЙ СЪ ПРАЗДНИКОМЪ СВЯТОГО ВОСКРЕСЕНІЯ ХРИСТОВА. ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ!

ПРИПѢВЪ.

Свѣтися свѣтися, новый Іерусалиме! Слава бо Господня на тебе возсія! Ликуй нынѣ и веселися Сіоне! Ты же Чистая красуйся Богородице о востаніи рождества Твоего.

Пасха священная намъ днесь показася, Пасха нова святая, Пасха таинственная, Пасха всечестная, Пасха Хрїстосъ избавитель, Пасха непорочная, Пасха великая, Пасха вѣрныхъ, Пасха двери райскія намъ отверзающая, Пасха всѣхъ освящающая вѣрныхъ.

ТРОПАРЪ.

Христосъ Воскресе изъ мертвыхъ, смертію смерть поправъ, и сущымъ во гробѣхъ, живот даровавъ.

ПРИПѢВЪ.

Ангелъ вопіяше благодатнѣй: чистая Дѣво, радуйся! И паки реку: радуйся! Твой Сынъ воскресе тридневенъ отъ гроба, и мертвыя воздвигнувый: людіе веселитеся.

ХРИСТОВОЕ ВОСКРЕСЕНІЕ

ВЕЛИКАЯ РАДОСТЬ.

„Сей нареченный и святый день"... Вотъ и опять мы дожили, христiане, до Великаго Дня. Еще разъ, въ нашей жизни, Всеблагій Господь удѣлилъ намъ свѣтло радоваться и изъ глубины вѣрующаго сердца восклицать: ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ!

Всего два слова: Христосъ Воскресе, но якъ свѣтлы они, якъ чудесны, что все исполнилось свѣта: „небо-же и земля и преисподняя". Озирая вокругъ себя: всѣ христiане — и малые и старые, и богатые и бѣдные, въ радости сердца лобызають другъ друга, якъ дѣти одной матери и восклицають: Христосъ Воскресе!

И несеться побѣдная пѣснь: „отъ сѣвера и запада, и востока и моря": „О, Пасха велія и священнѣйшая, Христе. Пасха Красная, Пасха, Господня Пасха... О, Пасха, избавленіе скорбы".

СВѢТОЗАРНАЯ НОЧЬ.

Святая ночь. Смолкла суета жизни. Все тихо. Только далекія звѣздочки съ Божьяго неба, неугасимые свѣтильники Божіи, якъ глазки ангеловъ, льютъ свой ласкавый свѣтъ на землю. И когда тишину ночи прорѣзываетъ первый ударъ пасхальнаго благовѣста, онъ рождаетъ въ сердцѣ такую великую радость, что невольно слезы умиленія льются изъ глазъ христіанина.

Когда подъ сводами Храма, а потомъ под необъятнымъ сводомъ небесъ раздается первая вѣсть о Воскресеніи, когда польются уходящіе въ высь, къ мерцающимъ звѣздамъ, звуки священной пѣсни: „Воскресеніе Твое, Христе Спасе, ангелы поютъ на небеси"... — напряженый слухъ уловить гармонію небесныхъ хоровъ, немолчно славящихъ во свѣтѣ присносущномъ Сущаго.

„И насъ на земли сподоби чистымъ сердцемъ Тебе славити", поемъ и молимъ мы, дѣти затерянной среди необъятныхъ міровъ земли, присоединяя свой слабый голосъ къ торжественному хору небожителей и всего міроздания.

Минута молчанія.... и раздается побѣдная пѣснь Воскресенія: „Христосъ воскресе изъ мертвыхъ, смертію смерть поправъ и сущимъ во гробѣхъ животъ даровавъ". „Да воскреснетъ Богъ и расточатся врази Его"....

Напряженность разрѣшается неудержимою радостью.... Сіяютъ лица.... Стремительно и радостно несутся звуки церковныхъ напѣвовъ.... Все пронизано свѣтомъ и радостью Воскресенія: „Христосъ бо[illegible]доста, веселіе вѣчное".

ХРИСТІЯНСКОЕ ВСЕПРОЩЕНІЕ.

Звонять колокола. Ясно горять свѣчи въ рукахъ молящихся. Льются въ церквахъ звуки пасхальнихъ пѣсней радости, любви и всепрощенія. Ласкавая весна, сквозь открытыя окна церквей, вноситъ прі-рѣзываетъ первый ударъ пасхальнаго благовѣста, онъ рождаетъ въ сер-ятные, свѣжіе запахи разцвѣтающей природы. Такъ легко, такъ радостно и спокойно на душѣ.

И раздается по церкви слово Іоанна Златоуста, великимъ гимномъ всепрощающей любви воскресшаго І. Христа ко всѣмъ людямъ.

Воскресшій, всѣхъ прощаетъ, всѣхъ любитъ, всѣхъ упокоеваетъ. Не только дѣла пріемлетъ, но и намѣреніе цѣлуетъ, не только дѣяніе почитаетъ, но и предложеніе хвалитъ. Всѣмъ даетъ любовь и прощеніе. Всѣмъ обѣщаетъ блаженство. Принимаетъ не только пришедшихъ къ нему въ третій, шестый и девятый часы, но и пришедшаго въ одинадцатый часъ не отвергаетъ.

И наши сердца христіяне, въ эти минуты полны всепрощенія. Душа полна любовію ко всѣмъ. Ахъ, если-бы, вмѣстѣ съ умолкнувшими аккордами пасхальнихъ, не угасалъ въ нашихъ сердцахъ небесный свѣтъ любви! Если-бы огонь любви не отлеталъ отъ насъ вмѣстѣ съ загаснувшими пасхальными свѣчами! Тогда-бы не было на свѣтѣ:

.... „ни слезъ, ни вражды,
Ни безкрестныхъ могилъ, ни рабовъ,
Ни нужды, безпросвѣтной, мертвящей нужды,
Ни меча, ни позорныхъ столбовъ".

И были-бы на землѣ Царство Божіе. И были-бы всѣ мы — любимыми братьями. И не было-бы богатыхъ и бѣдныхъ.

Сохранимъ-же, сохранимъ навсегда эти чувства любви: „Воскресенія день и просвѣтимся торжествомъ, и другъ друга обымемъ, рцемъ братіе, и ненавидящимъ насъ: простимъ вся воскресеніемъ".

ПАСХАЛЬНЫЙ ПРИВѢТЪ ПРАВОСЛАВНОЙ РУСИ И НАШИМЪ РОДНИМЪ.

Въ эты радостныя минуты, мы, живущіе за тысячи миль отъ родной матери Русской земли, первый привѣтъ радости, шлемъ туда, въ нашу Великую Русь, милліонамъ нашихъ родныхъ братьевъ и сестеръ и

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ!

НЕЗАБВЕННАГО НАШЕГО АРХИПАСТЫРЯ И ОТЦА ВЫСОКОПРЕОСВЯЩЕННѢЙШАГО ВЛАДЫКУ ПЛАТОНА МИТРОПОЛИТА ВСЕЯ АМЕРИКИ И КАНАДЫ И ВМѢСТѢ СЪ НИМЪ ГЛУБОКОЧТИМЫХЪ АРХИПАСТЫРЕЙ ВЛАДЫКУ ЕПИСКОПА ѲЕОФИЛА ЧИКАГСКАГО И КАНАДІЙСКАГО, ВЛАДЫКУ АРХІЕПИСКОПА ЕВѲИМІЯ БРУНЛИНСКАГО, ВЛАДЫКУ АРХІЕПИСКОПА СТЕФАНА ПИТСБУРСКАГО И ВЛАДЫКУ ЕПИСКОПА АПОЛИНАРІЯ ДЕТРОЙТСКАГО, ВСЕЧЕСТНАГО О. АРХИМАНДРИТА ВЕНІАМИНА (БАСАЛЫГУ), БЫВШ. АДМ. КАН. МИССІИ И ВСЕЧЕСТНАГО О. ПРОТОІЕРЕЯ АЛЕКСАНДРА ВЯЧЕСЛАВОВА, НАСТОЯЩАГО НАШЕГО О. АДМИНИСТРАТОРА КАН. МИССІИ И СЪ НИМИ ВСѢХЪ ВСЕЧЕСТНЫХЪ ПАСТЫРЕЙ И ПАСОМЫХЪ ВЪ АМЕРИКѢ И КАНАДѢ ПРИВѢТСТВУЮТЪ СЪ ВЕЛИКИМЪ ДНЕМЪ СВ. ПАСХИ СВѢТЛАГО ХРИСТОВА ВОСКРЕСЕНІЯ.

ПРАВОСЛАВНЫЙ НАРОДЪ ГОРОДА ВИННИПЕГА, ВЪ КАНАДѢ.

всѣмъ нашимъ кровнымъ роднымъ: **Христосъ Воскресе!**

Христосъ Воскресе! Наши старые родители — отецъ и мать.

Христосъ воскресе! Наши дорогія жены.

Христосъ воскресе! Наши милые дѣти.

Тысячи миль разстоянія, не мѣшаютъ намъ сердцемъ быть съ вами. Мы съ вами — въ нашей сельской церкви. Мы съ вами — при посвященіи пасокъ. Мы съ вами — за пасхальной трапезой. О, да дастъ вамъ І. Христосъ радость, миръ и любовь!

И любовь сердца не знающая границъ, мы вѣримъ, несетъ и отъ васъ къ намъ пасхальный привѣтъ, радостный отвѣтъ: „Воистину воскресе!" наши дорогіе — дѣти, мужья и отцы.

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ!

Будемъ повторять этотъ радостный гласъ церкви: въ немъ свѣтъ, въ немъ радость, въ немъ надежда и утѣшеніе.

Христосъ воскресе! О, Божественный, о, любезный, о, сладчайшій гласъ!

Сохранимъ эту свѣтлую радость навсегда въ своихъ сердцахъ.

„Вознесемся духомъ свѣтлымъ,
Братья! Всѣ въ обитель неба.
Въ царство правды, въ царство свѣта.
Тамъ любовь, тамъ солнце свѣтитъ,
Гимни ангелы поютъ."

Миссіонеръ.

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЪ.

Повсюду благовѣстъ гудитъ,
Изъ всѣхъ церквей народъ валитъ;
Заря глядитъ уже съ небесъ...
Христосъ Воскресъ! Христосъ Воскресъ!
Съ полей ужъ снятъ покровъ снѣговъ,
И рѣки рвутся изъ оковъ,
И зеленѣетъ ближній лѣсъ...
Христосъ Воскресъ! Христосъ Воскресъ!
Вотъ просыпается земля,
И одѣваются поля...
Весна идетъ полна чудесъ,
Христосъ Воскресъ! Христосъ Воскресъ!

ВАРАВВА.

Сирійская легенда.

Когда Варавву выпустили изъ тюрьмы, онъ со всѣхъ ногъ бросился бѣжать и бѣжалъ, не останавливаясь, до тѣхъ поръ, пока не очутился въ горахъ, въ пустынѣ.

Тамъ онъ отъ устали свалился на землю, пролежалъ весь день, а когда приближался вечеръ, тихонько пробрался къ дорогѣ, спрятался за камень, подстерегъ путника, убилъ, нашелъ у него въ котомкѣ что поѣсть, и убѣжалъ въ другое мѣсто.

Там онъ тоже пролежалъ весь день, къ вечеру подползъ къ дорогѣ, убилъ прохожаго, обобралъ, и убѣжалъ опять на другую дорогу.

Так онъ бѣгалъ съ мѣста на мѣсто, убивалъ и прятался отъ человѣческаго глаза.

Когда Варавѣ удавалось найти у убитаго деньги или чтонибудь цѣнное, онъ, дрожа за свою жизнь, шелъ въ городъ, покупалъ себѣ, что нужно, и снова убѣгалъ въ горы.

Убійства снова участились вокругъ Іерусалима, каждый день, гдѣ нибудь на дорогѣ, находили трупъ, — и жители говорили судьямъ:

— Это дѣло Варавы. Вотъ вы выпустили его изъ тюрьмы!

Судьи же отвѣчали жителямъ:

— Вы самы этого хотѣли! Вольно вамъ було кричать: "Освободите намъ Варавву!"

Но, впрочемъ, добавляли:

— Пусть только Варавва попадается намъ теперь — ему не миновать креста.

Во всѣ стороны посланы были солдаты, но не могли поймать Варавву, потому, что Варавва бѣгалъ съ мѣста на мѣсто и прятался въ камняхъ, якъ змѣя.

Однажды подъ вечеръ, Варавва увидѣлъ на дорогѣ путника, который шелъ съ корзиной за плечами, выскачилъ изъ за камней и крикнулъ ему:

— Стой!

Путникъ остановился, и это удивило Варавву.

Обыкновенно, путники бросались, бѣжать или кричали и звали на помощь, или вынимали оружіе, или падали на колѣни и умоляли.

Этотъ стоялъ спокойно.

— Что тебѣ нужно отъ меня? — спросилъ путникъ.

— А что у тебя въ корзинѣ, за плечами?

— Въ корзинѣ я несу рыбу.

Варавва былъ голоденъ, и у него зубы застучали при словѣ „рыба".

— Давай сюда! Я поѣмъ хоть сырой рыбы!

Но путникъ поставилъ корзину на землю и сказалъ:

— Зачѣмъ же тебѣ ѣсть рыбу сырую? Возьми лучше и изжарь ее

Варавва посмотрѣлъ на него съ удивленіемъ.

— А деньги у тебя есть?

— Есть! — отвѣчалъ путникъ — сколько тебѣ надо?

— Давай всѣ! — сказалъ Варавва.

Путникъ пожалъ плечами:

— Бери всѣ, если тебѣ нужно!

— И подалъ ему кошелекъ съ деньгами.

— Теперь снимай свой плащъ! — сказалъ Варавва: въ горахъ по ночамъ бываетъ холодно!

Варавва былъ почти голый.

Путникъ снялъ съ себя плащъ и подалъ Варавѣ:

— Возьми. Плащъ хорошій, и тебѣ будетъ въ немъ тепло! Не хочешь ли также, чтобъ я далъ тебѣ рубашку?

Варавва взялъ и рубашку, одѣлся, и сказалъ раздѣвшемуся донага путнику:

— Теперь я долженъ тебя убить!

— Зачѣмъ? — спросилъ путникъ.

— А затѣмъ, чтобы ты не разсказалъ о встрѣчѣ со мною. Плачь и молись. Жизнь твоя уже исчислена!

Путникъ пожалъ плечами:

— Исчислить мою жизнь невозможно! Ей нѣтъ конца!

— Какъ нѣтъ, когда я ее сейчас отниму?

— Ты отнимешь у меня тѣло, какъ отнялъ корзину, деньги, плащъ а жизнь продолжается вѣчно.

Путникъ указалъ на небо.

Варавва посмотрѣлъ на небо и сказалъ:

— Да тамъ ничего нѣту!

Путникъ пожалъ плечами, улыбнулся и показалъ на гору:

— Тамъ есть что-нибудь?

— Ничего! — отвѣчалъ Варавва, пристально вглядываясь.

— А тамъ, за этой горой Іерусалимъ, дома, дворцы, храмъ, люди. Только мы отсюда ничего не видимъ!

Варавва разсердился.

— Довольно говорить загадками. Ты не знаешь, съ кѣмъ разговариваешь! А если бы зналъ, у тебя бы волосы зашевелились на головѣ! Я уже былъ приговоренъ къ такой казни, якая тебѣ и не снилась. Меня должны были распять на крестѣ, да вмѣсто меня распяли Одного изъ Назарета. Мое имя — Варавва. Кто ты такой?

— Я другъ Того, Кого распяли вмѣсто тебя!

Варавва нахмурился и отступилъ:

— Ты другъ Того? — сказалъ онъ, — вотъ что: бѣги, сколько хватить твоихъ силъ. Я тебя не трогаю. Бѣги!

Путникъ спокойно пошелъ по дорогѣ, а Варавва остался въ глубокой задумчивости: „такъ еще никто не разговаривалъ".

Вскорѣ послѣ этого Варавѣ удалось убить богатаго торговца на дорогѣ и взять много денегъ. Онъ пришелъ въ Іерусалимъ, чтобы повеселиться. Купилъ себѣ новую одежду и ходилъ увѣренный, что его никто не узнаетъ, якъ вдругъ онъ услишалъ у городскихъ воротъ крики, плачъ, рыданіе. На дорогѣ нашли тѣло убитаго торговца и принесли въ Іерусалимъ.

Въ то же время Варавва услышалъ въ толпѣ:

— Варавва здѣсь! Варавва въ городѣ! Его видѣлъ одинъ изъ стражей, который караулилъ когда Варавва былъ въ тюрмѣ и ожидалъ казни! Сейчас запрутъ всѣ городскіе ворота и начнутъ искать Варавву.

Варавва затрясся всѣмъ тѣломъ и кинулся въ одну изъ пустыхъ улицъ. Варавва бѣжалъ, потерявъ голову отъ ужаса, самъ не зная куда, и на перекресткѣ столкнулся съ тѣмъ страннымъ человѣкомъ, котораго ограбилъ и отпустилъ, не убивши.

— Варавва? ты? — воскликнулъ этотъ человѣкъ.

Варавва упалъ передъ нимъ на колѣни и протянулъ къ нему руки:

— Твоего Друга распяли вмѣсто меня, — убей меня лучше ты, сразу, без мученій. Только бы мнѣ не доставаться въ руки тѣмъ. Они теперь злы, и такъ пригвоздятъ меня ко кресту, что я промучаюсь цѣлую недѣлю. Убей меня лучше ты, за своего Друга!

Человѣкъ отвѣчалъ:

— Идемъ за мной, скорѣй, Варавва. Я спрячу тебя такъ, что никто не найдетъ! Идемъ скорѣе!

Онъ отвелъ Варавву къ себѣ въ домъ и спряталъ въ подземельѣ.

Тамъ, дрожа отъ страха, Варавва просидѣлъ три дня. Хозяинъ дома приносилъ ему пищу и торопился всякій разъ закрить подземелье.

— Тебя ищуть по всѣмъ домамъ.

На четвертый день хозяинъ дома открылъ подземелье и сказалъ:

— Выходы! Поиски кончились, и городскія ворота открыты опять. Ты спокойно можешь выйти изъ воротъ, я тебя провожу.

Варавва покачалъ головой и отвѣтилъ:

— Что то новое наполняетъ мою грудь и голову. Что, — я не знаю, якъ назвать. Такъ со мной не поступалъ еще никто. На, вотъ тебѣ деньги, которыя у меня есть. Вѣдь это дѣствительно я убилъ того торговца.

Хозяинъ дома при этихъ словахъ заплакалъ и отстранилъ его руку съ деньгами.

Варавва былъ пораженъ и схватился за голову:

— Горе мнѣ! Я убилъ твоего родственника! И ты теперь предашь меня.

Но хозяинъ отвѣтилъ:

— Не бойся. Убитый тобою человѣкъ не былъ мнѣ родственникомъ. Я не зналъ и даже никогда не видалъ его.

— Та что же ты плачешь о постороннемъ человѣкѣ?

— Всякій человѣкъ мнѣ братъ! — сказалъ хозяинъ дома.

— И я? — спросилъ Варавва съ изумленіемъ, — ты сказалъ „всякій". И ты бы сталъ плакать обо мнѣ если-бы меня убили?

— Плакалъ бы также.

— Ты странный человѣкъ, — сказалъ Варавва, и больше они не разговаривали, пока хозяинъ дома вывелъ его за городскія ворота.

— Однако, — сказалъ Варавва на прощанье, — если бы меня сейчасъ поймали, тебя казнили бы вмѣстѣ со мной.

Странный человѣкъ только только пожалъ плечами.

И они разстались.

Вскорѣ послѣ этого Варавва прятался за камнями и поджидалъ, [illegible] шедшій по дорогѣ путникъ поравнялся съ нимъ. Варавва уже прицѣлился камнемъ въ голову путника, — [illegible] вдругъ ему пришла мысль:

— Найдутъ трупъ, и тотъ странный человѣкъ, который живетъ въ городѣ, будетъ знать, что это сдѣлалъ я. И будетъ плакать, скажетъ: „Хорошъ Варавва! Я его спряталъ, а онъ убиваетъ у меня братьевъ!"

И Варавва не бросилъ камня и просидѣлъ въ засадѣ и проводилъ путника глазами, пока тотъ не скрылся. Странно все это показалось

„КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ"
Органъ Православной Церкви въ Канадѣ.
Выходитъ 2 разы въ мѣсяцъ.
Предплата въ Канадѣ $1.50, въ Соед. Штаты $2.00 въ годъ.
И. Бѣлецкій, редакторъ.
Адресъ Редакціи:
"CANADIAN LIFE"
590 Pritchard Ave., Box 3598 Winnipeg, Man.

"CANADIAN LIFE"
Organ of Orthodox Church in Canada
Subscription in Canada $1.50, and in foreign countries $.2.00 per year.
Advertising rates on application.
Address:
"CANADIAN LIFE"
590 Pritchard Ave., Box 3598 Winnipeg, Man.
PHONE J. 5577

Варавнѣ. Но на слѣдующій вечеръ Варавва, снова сидя въ засадѣ, пропустилъ мимо путника и не убилъ, и еще одного пропустилъ, и еще одного, хотя они проходили въ двухъ шагахъ отъ засады.

На третій день измучившись голодомъ, Варавва пошелъ въ Іерусалимъ въ домъ своего страннаго знакомаго, и сказалъ ему:

— Вотъ я изъ за тебя третій день никого не убиваю. Такъ я могу умереть съ голоду. Ты долженъ меня накормить.

Хозяинъ дома принялъ его съ радостью, накормилъ и уложилъ спать на своемъ ложѣ вмѣсто себя. Но Варавва не могъ заснуть, онъ обсуждалъ, что же теперь будетъ. „Это странно, думалъ онъ, — какъ же я теперь буду жить? Если я буду каждый разъ такъ задумыватся, прежде чѣмъ пустить камень или ударить ножом, — вѣдь я никогда не убью. Такіе мысли не подходятъ къ моей жизни. А не думать такъ, я не могу! Что же теперь со мной станетъ?"

На утро онъ ушелъ въ горы въ губокомъ раздумѣ и через два дня опять явился умирающій съ голоду къ своему знакомому и сказалъ:

— Накорми меня, — я опять никого не убилъ!

Убійства вокругъ Іерусалима прекратились. Всѣ свободно выходили. Даже вечеромъ, кто угодно спокойно и безопасно шелъ по дорогѣ, не подозрѣва, что за камнями бродитъ съ горящими глазами Варавва.

І люди говорили:

— Варавва ушелъ изъ нашей страны!

Даже: — Варавва умеръ!

Як другъ, однажды, у городскихъ воротъ раздался крикъ:

Держите этого человѣка! Это Варавва!

Кто узналъ Варавву, шедшаго къ своему другу, потому что онъ никого не убилъ. На Варавву кинулись, связали веревками, избили и свели въ тюрьму, а на слѣдующій день повели къ судьямъ.

— Твое имя Варавва? — спросилъ судья.

— Я, дѣйствительно, такъ называюсь, — отвѣчалъ Варавва, — но это еще не преступленіе называться Вараввой. — Ты тоже якъ нибудь называешься. За что же меня связали и держатъ въ тюрьмѣ?

— Тебѣ было запрещено являться въ Іерусалимъ, ты явился, и палъ на самого себя. Ты долженъ быть казненъ.

— Я не понимаю этого! — сказалъ Варавва, — вѣдь я же теперь никого не убиваю. Зачѣмъ же меня казнить?

— По закону ты долженъ умереть, — сказалъ судья.

— Странные вы люди! — сказалъ Варавва, — когда человѣкъ убиваетъ, вы выпускаете его изъ тюрьмы, — когда онъ ни въ чемъ не повиненъ, вы его казните. Оно можетъ быть, дѣйствительно, лучше, если я умру. Попрошу васъ только казнить меня, якъ можно скорѣе: на это у меня эсть свои соображенія. — Ты будешь распятъ на крестѣ!

Только нельзя ли якъ можно скорѣе, — повторилъ съ безпокойствомъ Варавва.

И сидя в тюрьмѣ, — считалъ мгновенія, страшно безпокоился и спрашивалъ стражей:

— Скоро ли? когда же? Наконецъ, однажды, стражъ обьявилъ:

— Варавва выходи! Твоя очередь наступила.

Варавва вышелъ изъ тюрьмы, якъ перышко положилъ на плечи огромный крестъ и сказалъ:

— Только идемте скорѣе!

Улицы, крыши Іерусалима, были полны народа. Весь городъ собрался смотрѣть, якъ поведутъ на Голгоѳу знаменитаго разбойника. А Варавва прямо бѣгомъ бѣжалъ съ крестомъ на плечахъ, такъ что солдаты въ тяжелыхъ латахъ едва успѣвали за нимъ.

Солдаты хохотали: — Что же ты такъ торопишься, Варавва?

А Варавва озабочено отвѣчалъ имъ:

— Боюсь, чтобы опять вмѣсто меня не казнили невиннаго!

ВОСКРЕСЕНЭ ХРИСТОВЕ.

Після докучливої довгої зими коли, пробуджаєсь з завмерління все ділає, коли долини і гори, діброви і ліси вдіваются в зелену одіж, коли вертаєсь Боже птацтво до своїх гнізд, мир Божий витає тоді врочисто Воскресеня Христове; пробуджуєсь так само і мир Божий до нового життя, надії і далеких мрій загробного життя. І хтож не подумає над собою в часі Великого Праздника Праздників і Торжества Торжеств — в день Воскресения Христового? Не подумає хиба окаянний, той котрий утратив надію на божу ласку, відчалившись далеко від стін Божого корабля — церкви Божої і віри Христової.

Вже від досвітної зірки, коли Боже птацтво і звірята спочивають в своїх норах, віруючий божий мир переповняє церкви Божі. Грають прекрасно дзвони при церквах і розносять свої радісні голоси далеко поза богаті міста і убогі села. Убогі і богаті витають себе взаїмно словами: „Христос Воскресе", радуються і веселяться в той Великий День „егож сотвори Господь". І дійсно Великий той День, Великдень, бо Христос доконав великої події, розтаращивши пекольні стіни і ворота, огнем вогня пробив кинжалом грудь сатани. Ридає сатана німо і глухо, радуєтьcя праотець Адам, богогостинний Авраам, пророки і патріярхи всі від віків народи, що нетерпеливо чекали того дня, коли поконається Сином Божим дявол і „врата пекольні отворятся їм". З сеї великої події воскресли після Роспяття Великого Страдальця мертві із гробу і явились многим в Єрусалимі, як свідчить св. Письмо (Мат. 27 — 51, 53) і се є евентуальною признакою, що Христос розтрощив пекольні стіни, обідивши сатану, випустивши на волю сатаною пригноблених — і Сам Воскрес! О, Великий Страдальче, слава Тобі. Грішна земле пади ниць перед Побідителем Христом, принеси тиніям віри і любови Христу і співай врочисто, і ніжно в честь Воскресшому, бо Він достойний слави. Гляди на образ Його чудесний, втілюйся в Него, і гряди з радостию надії в Його небесні комнати в день свого воскресения, бо коли Христос Воскрес із мертвих, і ти воскреснеш, як Він. О, Великий Бог наш, Христос з Назарету! Піднесім же Йому тріюмфальну пісню, голоснійшу труби, щоби збудила сплячих в діявольських брудних кайтах... Воїни Христові ставайте в ряди, творіть шпалір, Христос невидимо граде поміж вами! Витайте безсмертного. **Христос воскрес із мертвих; смертію смерть поправ, і сущим у гробі живот дарував**... Хай віра Христова прославляється, і Христос втілюєся в серцях і душах наших, во віки вічні.

* * *

„Світися, світися, новий Єрусалиме, слава Господня на тобі возсія, ликуй нині і веселися Сіоне; Ти же Чистая красуйся Богородице, о востанії Рождества Твоего". О, чудна і дивна пісня! Її співає наша церков близько 2000 літ. Вона украшала віру наших предків, які залишили чистотою віри Христової совершалися. Вона була авреолом, що украшає невісту Христову — Церков Воскресшого. Нею возвнашаєсь Єрусалим і Сіон, що зістали обновлені Воскресшим із мертвих; в ній славословиться також і Богородицю і підноситься Її на висоту Божества та закликуєся Її, щоби торжествувала востанием із гробу Нею Рожденного.

В Канаді хоч які непривітливі обставини налягли на нашу православну церкву, вірні її сини і доньки врочисто підносять в честь Воскресшого Христа прекрасну отсю пісню і нині подібно до неї. Підносять в тій надії, що правда Христова побідити мусить. Не підносять отсю пісню хиба звироднілі діти Руси-України, що видали боротьбу і вірі і Богу, або що виреклися віри православної і прекрасного її обряду, подавшись в чужі табори, де св. обряд, Пречиста Діва і всі святі зістали наругані і обплюовані, або подались на путь нечестивих, де торжествує сатана і слуги його. Се преподобники тих, котрі в Катеринославі здвигнули памятник Юді Іскаріотському, за те, що продав Христа, кров невинну. Хай же Юда буде їм каменем предкновенія і авторітетом, і покриє їх славою своєю, а ми вірні сини і доньки Православної Церкви поклонімся небесному Отцю, Сину і святому Духу, котрим слава во вічні віки.

* * *

На широких буйних канадійських прерах, де донедавна були дикі олені, вили сумно вовки, геи, геи далеко серед пралісів стоїть церков. Трираменний хрест на копулі вніс свої скромні рамена до неба і наче благає в Небесного благодати над синами і доньками Зеленої Буковини і Галича Старого. Благає їм щастя і долі в прибраній вітчині. Якa не була відома їх батькам. Батьки не знали і не чули про отсю далеку країну, Канаду, навіть не снили, що їх діти будуть тут звивати своє кубло; вони навіть не мріяли про сю країну для своїх дітей, не тому, що

були не знали і не знали нічого про неї, не мріяли нічого і письменники наші та поети. В прекрасних піснях нічого не предсказали. Не мріяли нічого подібного. Не було причини. Була своя земля, богацтво, своє панство, воля, повні стодоли всякого добра. Та прийшов ворог, загарбав ціле добро, волю зробував, в залізне ярмо синів і доньок козацьких запряг. А в наслідок того нарід наш сильно зубожів. З замків наших остали лиш сумні руїни, що свідкують славну минувшину, і сумну будучину. Нарід в чужу чужину пішов долі шукати, щоб жити. А ті наші браття, котрі остались дома, коли кинулись ратувати свою рідну ниву і стріху, хит сильніший склав їх мертвими в стоси, ногами ними начинив, сірі тюрми заповняв. О! хате злотий! о небеса, де ви! Але так як Христос вперед терпів, був бичований і умертвений аж потім заслужив на незрівнані тріюмфи необнятої вселенної вірних, так і наш мордований віками нарід, вперед має випити чашу горечі до дна, а опісля наступить велике торжество. Хай же гряде воно як найскорше, обіймем його щиро і поклонимся Йому швидко, тут в далекій чужині. Гряди-ж скоро жаждана хвиле!

Далека чужина. Дивна Канада. Буйні степи. Віки і пралiси. Ростом різниться вона від Зеленої Буковини і славної Галичини. Нема сіл, щоб пишались своїми гарними садами. Не чуєш сиво зазуля, не співає чарующими вечерами в садах та гаях соловій, котрому прислухуються місяць і зорі, не чуєш торкнчення тихими вечерами жлича на потоці, не шумлять лози вітрінком над кришталевими водами рідного Йордану — рі[illegible], не бренить днем пчола на пасічку, не квітне кринціями під синявою небес жайворон над бороздою рідної ниви; плугатор плуга не закликає з піснею на устах; при дорозі фігури не побачиш з Роспятим. Все тут чуже і чужиною пахне. Є тільки одно своє, а се: геї, тея церков серед буйних степів, рідні наші ікони в ній, хрест, дзвони. І не будь її і всего, що з нею тісно звязано не було би нічого тут свого. Вона є предметом, що може за віки творить і богато іншого нашого, що надасть новій нашій Вітчизні обличе рідної землі. Не диво, що тутейші наші вороги в виді ріжних проповідників — шарлатанів палять вогнем проти неї, бо вона їм чогось дуже велика в очах. Та най шаліють, а ми вірні Богу і традиціям наших батьків помолимся щиро і під її зводами в порині нашої чистої души заспіваєм врочисто пісню Воскресшому: **„Яко счезает дим і тай віск від вогню"**, щоб так щезли і сгляли вороги Христа, так щезнуть і стануть вороги наші і нашої віри. **Христос воскрес із мертвих..... Пасха священная....**

* * *

Ніч тиха і торжественна. Дрімають канадійські боря, до [illegible] їх. Іноли нестолька похитує їх верхами холодний вітрець. Чути виття вовків. Спочивають необняті простори. Зорі густо всипали небеса. Тихо. А серед тої тишини гуркочуть вози фармерів, що поквапно спішать до церкви. Пофоркують коні. Геї уже на горбочку церков. Чути гравие дзвоні з і пісню: **„Воскрес Христос от гроба"**.... Пасхи святять. Обходять кругом церкви. Висока хвиля. Настрій души врочистий. Радіють небеса і торжествує земля, хоч прибрана, але уже своя. Вже й прах батьків наших спочиває на цвинтарях при церквах, як завдаток, що Канада має бути нашою рідною Вітчиною.

Торжествуй Воскресший в віддах серця і души своїх дітей, що нині в виді Пасхи витають Тебе в формальний спосіб, бо Ти в Пасхі, як Всемогучий дійсно можеш бути утаєний. Слава Тобі на небесних висотах в горі, і на землі, в низу.

Христос Воскрес — Дійсно Воскрес!
Радів земля і небеса,
Пасха чесна і величня
Души спасенне і краса.
В гору серця підиймімо,
Торжествуй серце на землі
І ти душе звеселися,
Твої чертоги в небеси.
Там де Христос. Херовими
Співають Господу: „Свят! свят!"
Там де діва і святії
Бога і Сина хвалять,
Туда, душе, вознесися
У кождий час, найпаче днесь
Там престіл для тебе Божий,
Христос Воскрес, Христос Воскрес!

Прот. П. Божик.

———o———

Свящ. С. Д. Вербовый.

О ВѢЧНОЙ ЖИЗНИ

Якъ часто и густо, чуемо нарѣкания людей всякого сословія на злыя часы, на недостатки, слабости, убожества, а одначе коли той самый народъ соберется въ обществѣ, при всякихъ оказіяхъ, желае собѣ, и т. выскаэуе въ громогласномъ пѣніи „Многая лѣта".

Що за причина къ тому? Чы не обманюемо сами себе? Або не розумѣемо о що просимо кого? Если бы кого изъ якого общества надолго выкидали, его обыджали, чи имѣлъ бы онъ стяжение являтися въ ворожомъ ему обществѣ? Если такъ, то такого человѣка можнобъ назвати безумнымъ. Но мы не безумной, ибо просвѣщенны ученіемъ Господа нашего Іисуса Христа, принявшіи благодать Св. Духа, котора просвѣщае всякого человѣка, а все то является якъ бы не видимимъ для насъ, а удовлетворяемо себе якъ бы сказати соннимъ видѣніемъ, а забуваемо за нашое истинное, жития вѣчное.

Евангелскій ученый-законникъ, тоже навѣрно стрѣчався съ тою стихіею свѣта що и мы сегодня, навѣрно желавъ для себе „многихъ лѣтъ" но все такой не то его не задоволяло, и онъ приходитъ до Спасителя и проситъ: „Учителю! что сотворивъ животъ вѣчный наслѣдую? (Луки г. 10. с. 25). Спаситель отвѣчае: "Въ законѣ что писано есть: како чтеши?" — Отвѣчае ученый: — Возлюбиши Господа твого отъ всего серця твоего, отъ всея души твоей, и всею крѣпостію твоею, и всѣмъ помышленіемъ якъ самъ себе". Спаситель отвѣчае: — Сіе сотвори и живъ будеши.

Коротская отповѣдь Божественнаго Спасителя, але такъ ясная, я сиѣйна солнця, такъ выразная, що не потребуе жадныхъ переводчиковъ, толкователей, лишь сама готовая, для всѣхъ приступная до выповненя, и бѣдному и богатому, ученому и неуцѣ, здоровому и хорому лежащому даже на смертной постели.

Изъ того видишь дорогій брате ясно, що абы жити многая лѣта, треба виповняти законъ даный Господомъ для всего человѣчества на землѣ, законъ любви, относящійся къ Сотворителю Богу, и ближному человѣку: и тогди мы сможемо сподѣватись не только многихъ по и благихъ вѣковъ въ жизни туземной, и безконечной вѣчной.

Если господарь строитъ домъ и желаетъ, щобы тотъ домъ стоялъ довги лѣта, онъ впередъ всего кладе сильный фундаментъ; ибо если положитъ плохій фундаментъ, то хотя дасть найлучшій матеріялъ къ будовѣ, и запроситъ найлучшихъ твоихъ, и ближняго своего якъ будовничыхъ, то все дармо, домъ не устоитъ довго, бо прійде бура, поколебае его, и онъ буде грозити небезпечностію его власного жития, и если къ тому не буде оборонный исправити его за благовременно, не только его, но и всю родину готовъ убити. Фундаментомъ нашого жития такъ дочасного якъ и вѣчного есть законъ Божій; и если ты християнинъ не положишь того фундаменту подъ свое серце и своей родины, дармо тобѣ брате шукати тахъ многыхъ лѣтъ на земли, а хоть ихъ знайдешь, они будуть для себе лавою, тюрьмою, и не только убьють твое грѣшне тѣло, кончатся лѣта за 40 — 50 — 70 лѣть, але буде проклята цѣла вѣчность твоя. Если законъ Божій есть фундаментомъ нашого жития дочасного и вѣчного, якъ мы повинни старатся абы покласти его подъ основу нашого жития, т. е. познати Бога, его любити надъ все, ему вѣрно служити, а ближного своего якъ себе самого. Отже подивѣмся дорогіи братя въ нашое сердце чи оно на фундаментѣ закона, чи мы любымо Бога, чи ему служимо, чи вѣримо въ него? Если увидимо, що въ насъ бракъ того фундаменту, що о Бозѣ мы не разъ даже не подумаемо, обтяжени дѣлами тѣла и дочасного жития, такъ спамятаймося, поки нашь домъ-тѣло не рухне, поправмо свою жизнь на фундаментѣ закона Божія ибо въ противномъ случаю пропадемъ якъ утренная роса отъ всходящого солнця. Смерть для насъ не минуема, и коли она перерве нитку нашого жития, тогдѣ намъ не поправлятися, не познавати Бога, зло явитися передъ Его престолъ справедливости и отдати тіи таланты, которыми насъ обдаровано Нимъ съ пришествіемъ на сей свѣтъ слезъ и горя.

Но кто знайдеся щобы сказалъ що не любитъ Бога? Злодѣй, щойно вийде съ тюрьмы, каже, що любитъ Бога; пияница, при келишку горѣлки отруи кличе: „дай Боже здоровля"; чужоложникъ до блудницѣ тоже солодко говоритъ; о Боже! якъ я тебе любаю. Чародіи не только Бога, але и угодниковъ Его взывають в помощь себѣ. А сколько вѣръ, сколько церквей — все не знайдешь написи „се храмъ діявола" — а „на славу Бога". — И мимо сего, кажется, що то все суета та суть, все обманъ, бо в мѣсто благодати, мира, долголеньствія, радости, щастя, стрѣчается человѣчество, съ нещастями, гнѣвомъ другъ на друга, скоропостижною смертію, и смуткомъ невысказанымъ на сердцю. Чому се такъ? — спроситъ не одинъ. — Тому, Брате, що человѣкъ устами исповѣдуе Бога, а сердце его далеко от него. Приглянымося близше къ собѣ. Шесть дней мы працюемо для себе самыхъ для нашого смертного

(Продолженіе на ст. 8.)

СОБОРЪ ПРАВОСЛАВНОЙ РУССКОЙ ЦЕРКВИ ВЪ ДЕТРОЙТѢ.

Соборъ Православной Руской Церкви въ Америкѣ былъ созванъ для обсужденія положенія, создавшагося существованіемъ въ Россіи религіозной секты, назвавшей себя „Руской Православной Церковью", и питавшейся захватить верховную власть надъ всей руской церковью, включая и таковую на территоріи Америки, появленіемъ здѣсь эмиссара этой церкви въ лицѣ Ивана Кедровскаго, называющаго себя архіепископомъ и митрополитомъ Русской Церкви въ Америкѣ, процесомъ, возбужденнымъ имъ противъ Церкви, его попимущества контролю назначеннаго судомъ попечителя и другими знаненными для Русской Церкви здѣсь вопросами.

Соборъ былъ объявленъ и созванъ въ строгомъ согласіи со всѣми правилами Руской Церкви для соборовъ и для его рѣшеній, которыя могли би имѣть законную силу для всей Церкви в Америкѣ. На Соборъ явилось болѣе 160 делегатовъ, представителей большинства приходовъ. Три Епископа, — Стефанъ Питтсбургскій, Феофилъ Чикагскій и Аполлинарій Детройтскій, присутствовали лично, Архіепископъ Евфимій Бруклинскій (глава приходовъ сирійских) имѣлъ своего особаго представителя.

Глава Русской Церкви въ Америкѣ, Митрополитъ Платонъ, отсутствовалъ на первомъ засѣданіи Собора, начавшагося 2. апрѣля. Онъ сдѣлалъ это съ цѣлью дать Собору полную свободу въ обсужденіи вопросовъ, могшихъ касаться его личности, и чтобы не оказывать вліянія на рѣшенія Собора своимъ личнымъ присутствіемъ. Онъ прибылъ в Детройтъ и принялъ участіе въ Соборѣ только по единодушному и настойчивому приглашенію всего Собора.

Протоіерей І. Капанадзе, изъ Кливеланда, былъ избранъ предсѣдателемъ Собора, священникъ Веніаминовъ и г. Гладикъ — его вице-предсѣдателями.

Въ первомъ засѣданіи Собора было постановлено, что въ виду смуты въ Росіи, которая пытается разрушительно воздѣйствовать на Американскую вѣтвь Русской Православной Церкви, эта вѣтвь должна съ настоящаго времени вести свое существованіе въ порядкѣ полнаго самоуправленія, до тих поръ пока законный Всероссійскій Церковный Соборъ будетъ созванъ во всей Росіи, при условіяхъ, обезпечивающихъ ему свободу его сужденій и постановленій, имѣя въ виду, что такой Соборъ выскажется и о дальнѣйшей судьбѣ Русско-Американской Православной Церкви.

По вопросу объ организаціи такого самоуправленія Церкви было рѣшено, что она должна управляться правящимъ Епископомъ, вмѣстѣ съ Синодомъ изъ Епископовъ и съ Совѣтомъ избранныхъ лицъ духовенства и мірянъ, подъ періодическимъ контролемъ этого управленія періодически созываемыми соборами. Спеціальный Комитетъ изъ трехъ священниковъ и трехъ мірянъ былъ избранъ для сотрудничества Митрополиту Платону въ составленіи устава мѣстной Церкви въ согласіи съ приведенными выше началами.

Принявъ во вниманіе слухи, что Патріархъ Тихонъ издалъ приказъ объ устраненіи Митрополита Платона отъ его поста, якъ главы и управителя Церкви въ Америкѣ, Соборъ постановилъ, что по церковнымъ канонамъ и по русскому церковному законодательству такой приказъ былъ бы безусловно незаконнымъ, и если бы такой приказъ имѣлъ мѣсто, то повидимому онъ могъ бы только исторгнуть насиліемъ отъ Патріарха. Соборъ единогласно рѣшилъ, что Митрополитъ Платонъ не можетъ быть устраненъ такимъ незаконнымъ путемъ, и имѣя за собою полное довѣріе американской паствы, долженъ оставаться на своемъ посту якъ глава и якъ правящій Епископъ самоуправляющейся Русской Церкви въ Америкѣ.

ПОСТАНОВЛЕНІЯ СОБОРА.

I.

Временно до созыва вышеуказаннаго въ 5. п. Всероссійскаго Собора.

1. Объявить Русскую Православную Епархію въ Америкѣ самоуправляющеюся Церковью, съ тымъ что бы она управлялась своимъ избраннымъ Архіепископомъ при посредствѣ Собора Епископовъ, Совѣта составленнаго изъ выборныхъ отъ духовенства и мірянъ, и періодическихъ Соборовъ всей Американской Церкви;

2. Просить сыновне Высокопреосвященнѣйшаго Митрополита Платона возглавить управленіе Церкви, и править ею сперва при содѣйствіи существующихъ Епископскаго Совѣта и Епархіальнаго Совѣта и выработать въ спѣшномъ порядкѣ1) планъ постояннаго управленія Американской Церковью на будущее время, якова, въ согласіи съ основами Православія, должна быть организована на выборныхъ Соборныхъ началахъ;

3. Просить сыновне Высокопреосвященнѣйшаго Митрополита Платона совмѣстно со всѣми со-епископами одобрить это постановленіе и сообщить о состоявшимся преобразованіи всѣмъ Восточнымъ Церквамъ;

4. Духовной связи и общенія с Россійской Церковью отнюдь не порывать, но всегда молится о ея благѣ, оказывать ей всякое содѣйствіе и поминать Св. Патріярха якъ главу матери Церкви Русской, кое Американская Церковь обязана своимъ существуваніемъ:

5. Окончательное урегулированіе вопросовъ возникающихъ изъ взаимоотношенія Руской и Американской Церкви предоставить будущему Собору Руской Православной Церкви, который будетъ законно созванъ, законно избранъ, будетъ засѣдать при участіи представителей Американской Церкви въ условіяхъ политической свободы, обезпечивающей полноту и авторитетность его сужденія для всей Церкви, и будетъ признанъ всей Вселенской Православной Церковью въ качествѣ истиннаго Собора Русской Православной Церкви;

6. Для участія въ выработкѣ новаго устава Американской Церкви а равно для разработки и осуществленія совмѣстно съ Епископами всякихъ дѣйствій и мѣропріятій якіе понадобятся въ развитіи преобразованія Американской Церкви, избрать 6 делегатовъ отъ Собора, изъ коихъ три отъ духовенства и 3 отъ мірянъ, коимъ и предоставить рѣшать всѣ означенные вопросы отъ имени сего Собора, впредь до созыва слѣдующаго Собора, руководствуясь постановленіями Всероссійскаго Церковнаго Собора 1917—1918 гг.

7. Настоящее постановленіе почитать дѣйствительнымъ доколѣ не состоится Всеросійскій Церковный Соборъ при указанныхъ выше, въ пунктѣ 5, условіяхъ гарантіи его свободы и законности, и не будетъ на семъ Соборѣ достигнуто окончательнаго соглашенія о судьбѣ Американской Церкви.

II.

1. Признать, что Владыка Митрополитъ Платонъ можетъ быть уволенъ изъ Епархіи только въ законномъ порядкѣ, и не иначе, якъ съ согласія избравшей его паствы;

2. Признать, что распоряженіе Патріярха, если оно даже и состоялось, не можетъ быть исполнено якъ выходящее за предѣлы его власти, могущее только быть назначеннымъ по суду, и очевидно вынужденное;

3. Просить сыновне Владыку Митрополита Платона отнюдь Епархіи не оставлять, а пребывать на ней ея единодушно избраннымъ Архипастыремъ и Правящимъ Епископомъ доколѣ Господь дасть ему силы къ служенію Американской Церкви;

4. Признать что оставленіе Владыкою Митрополитомъ Платономъ Епархія нынѣ було-бы равносильнымъ ея гибели:

5. Почитать Высокопреосвященнѣйшаго Владыку Митрополита Платона свободно, безъ его участія и даже присутствія, единодушно избраннымъ, подтверждая въ семъ отношеніи постановленія Питсбургскаго Собора.

6. Уполномочить президіумъ Собора донести Св. Патріярху о семъ постановленіи и просить Его Святѣйшество вѣрить, что оно отнюдь не нарушаетъ сыновняго почтенія и любви, которыя вся Епархія къ нему питаетъ.

1) Прим.: Выраженіе въ „спѣшномъ порядкѣ" необходимо понимать въ смыслѣ опредѣленнаго времени въ шесть мѣсяцовъ.

Телеграмма Собора Президенту.

Г. Президенту С. Штатовъ, Бѣлый Домъ, Вашингтонъ.

Общій Соборъ Русской Православной Церкви въ Америкѣ въ настоящее время засѣдающій въ Детройтѣ съ цѣлью оградить нашу Церковь здѣсь отъ преслѣдованій внѣшнихъ вліяній и посягательствъ со стороны ея анти-религіозныхъ враговъ въ Россіи, провозглашаетъ себя самоуправляющейся и отнынѣ будетъ дѣствовать въ качествѣ національнаго американскаго религіозного самодовлѣющаго организма.

Соборъ поручилъ мнѣ передать Вам Г-нъ Президентъ, чувство преданности и безграничной лояльности нашей Церкви къ Соединеннымъ Штатамъ, нашей второй великой родинѣ.

Да благословитъ всевышній Америку и ея президента. —

Митрополитъ Платонъ.

Предсѣдатель Собора Протоіерей І. Капанадзе.

Объявленіе.

Объявляется всѣмъ, кто купилъ лоторейные билеты, въ ближайшее время будетъ произведена выгравка назначена на 29. апрѣля, 8. ч. вечера. Всѣ, кто купилъ и уплатилъ за билеты только тотъ будетъ признанъ на право участія въ лоторие.

Тоговы члены и приглашаются на 29 Апр., 8. ч. вечера въ домъ при Русской Правосл. Церкви, 643 Манитоба аве., въ Виннипегѣ.

Комитетъ.

ЗАСУДЪ СМЕРТИ НА ІИСУСА ХРИСТА.

Безчастнии пошукованя ученыхъ людей за старынными памятками вікрыли нерадъ дуже интересни справы. Въ той самъ способъ открыто такожъ дуже важный документъ, а то засудъ смерти на Іисуса Христа. Въ переводѣ звучит. сей засудъ такъ:

„Засудъ выданий Понтійскимъ Пилатомъ урядуючимъ губернаторемъ Низпои Галилеи, вызначаючій для Іисуса изъ Назарета кару смерти на крестѣ.

„Въ седмнацятомъ году владѣнія цѣсаря Теберія Цезара, дня 27. марта, въ святомъ городѣ Іерусалимъ, за первосвященникомъ Анны и Каифы, дѣйствующихъ яко [illegible] Богомъ выбранного народа; Понтійскій Пилатъ, намѣстникъ Низпои Галилеи, сидячи на президіальномъ креслѣ въ судѣ, присужуе Іисусови изъ Назарета, умерти на крестѣ между двома злодѣями на подставѣ общенавѣстныхъ народовъ; доказы потверджують:

1. Що Іисусъ есть бунтаремъ;
2. Що Онъ есть ворохобнои вдачи;
3. Що Онъ есть ворогъ закона;
4. Що проголошуетъ себе неправо Сыномъ Божимъ;
4. Щ опроголошуетъ себе неправо царемъ жидовскимъ;
6. Що онъ войшолъ до святины, а за нимъ войшла толпа съ пальмовыми вѣтками въ рукахъ.

„Призначается первого сотника Квила Корнилія, щобы онъ запровадилъ Его на мѣстце страченя. Забороняется всѣмъ людямъ, бѣднымъ чи богатымъ, противится смерти Іисуса Христа.

„Свѣдки, котри подписали засудъ смерти для Іисуса есть слѣдуючій:

1. Даніилъ Робани,
2. Іоанъ Робани,
3. Рафаилъ Робани,
4. Капетъ, горожанинъ.

„Іисусъ маєть вийти изъ мѣста Іерусалима брамою Струенскою".

Отсей засудъ смерти есть вырытый на мѣдяной таблици, а на другой сторонѣ есть еще такое замѣчаніе:

„Подобну таблицу выслано до каждого племени".

Тую таблицу снайдено въ старинной мармуровой вазѣ, при роскопуваню города Яквиля, въ королевствѣ Неаполь въ 1810 г. Ея открыла артистична комисія французскои арміи. Комисія замкнула табличку до гебановои скрини и она переховувалася въ закристіи въ Шартемъ. Написана була по жидовски, а на французскую мову переведа сія артистична комисія.

УГРОЗА НОВОЙ ВОЙНЫ.

По свѣдѣніямъ изъ Вѣдня, Бѣлграда и Польши, Совѣты мобилизуютъ красную армію на границяхъ Бесарабіи.

УКРАИНСКИ ДОБРОВОЛЬЧЕСКІИ ОТРЯДИ ПЕРЕШЛИ ГРАНИЦУ БЕССАРАБІИ.

До Вѣдня наспѣли вѣсти изъ Бѣлграда, Букареста и Польши, що совѣтскіи войска мобилизуются на границяхъ Весарабіи. По тѣмъ свѣдѣніямъ, украинскіи отряды добровольцевъ въ нѣсколькихъ мѣстахъ перешли бессарабскую границу.

Въ Варшавѣ сходится румунская военная комиссія, що прибыла туть сейчасъ после розрыва радянско-румынскихъ переговоровъ.

Въ составъ румынской комисіи входятъ члены румынского генерального штаба. На засѣданіяхъ уложено плянъ военной акціи на случай войны межъ Румыніей и Радянскими Республиками.

После донесеніямъ румынскихъ газетъ, до Каменця Подольского, прибыли головный командантъ красной арміи Сергій Каменевъ и генералъ Буденный съ своимъ корпусомъ конноты.

ВЕЛИКІЙ КНЯЗЬ НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВИЧЪ.

Арестованія въ Сов. Россіи.

Въ сов. Россіи видно, що тамъ не дуже добре народъ относится до большевизму, бо казнятъ и арестуютъ о много больше, якъ за царей. Большевики не только що не освобождаютъ, а все больше арестуютъ. Старыхъ царскихъ тюремъ уже не хватаетъ. Подъ тюрмы привернены цѣли кварталы въ Москвѣ, Петроградѣ и другихъ мѣстахъ. Возстановлении всѣ давни мѣста царской ссылки и къ нимъ прибавляютъ еще нови: Соловецкій Островъ, Портоминскъ, Холмогоры, Суздаль, — где постигаютъ ея страшни муки и смерть.

Москва. — Ген. Фрунзе, головный комендантъ украинскихъ войскъ, якій тепер заступае нар. комиссаря войни Троцького, именованый на подставѣ декрета Союзнои Рады Нар. Комисаровъ шефомъ головного штабу червоной арміи.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 9. апрѣля. — Сенатъ 284 голосами противъ 5 принялъ законопроектъ о асигнованіи кредита 5,000,000 франковъ на помощь Французамъ, до сихъ поръ задерживаемымъ в Сов. Россіи. Франція требуетъ настойчиво признаніе Россіей своихъ [illegible] и после того считаетъ возможнымъ заьятся вопросомъ о совѣтахъ. Но совѣты о долгахъ молчатъ.

Статистика католиковъ въ Америцѣ.

Въ Чикаго, издано друкомъ „Католицькій Щорічник", который подае, що въ Соед. Штатахъ жіетъ 20,103,761 католиковъ. Они маютъ 212 семинарій, колегій и высшихъ духовныхъ институцій, 207 опатствъ и апостольскихъ школъ, 586 монастирей и новиціятовъ, 608 вольныхъ школъ и пенсіонатовъ, 599 школъ другого степеня, 599 шпиталей и санаторей и 594 иншихъ лѣкарскихъ заведень.

ТУРЦІЯ.

Въ Турціи теперь есть тож недостача капитала, бо въ районѣ Константинополя закрыто 36 школъ съ 13,000 учащихся.

Турецкая миссія посланная въ Индію для сбора пожертвованій въ пользу Турціи, вернулась съ пол[illegible].

Турецкое національное собраніе въ Ангорѣ продолжаетъ стѣсняти права президента Кемаля Паши. Опляновують нову конституцію турецкой республики, собраніе отказалось утвердити предложеніе о предоставленіи президенту высшого командованя арміей.

Монархическое движеніе.

Русская эмиграція — въ Парижѣ и Берлинѣ — подготовляется къ борбѣ съ большевиками. Якъ доносятъ газеты, русскіи патріоты стремлятся къ тому, щобы видѣти Вел. Князя Николая Николаевича во главѣ реальной силы — руской арміи, которой предстоитъ великая задача успокоити Россію и возстановити тамъ порядокъ, и желаютъ его видѣти Верховнымъ Главнокомандующимъ русской арміей, Диктаторомъ, „Князямъ Пожарскимъ", освобождающимъ землю отъ международной нечести.

Вел. Князь Николай Николаевичъ есть широко извѣстный по свѣтѣ и любленый своими войсками, которіи мусѣли съ нимъ покинути на якійсь часъ свою дорогу Землю. Но все они маютъ намѣреніе що еще въ скоромъ времени повернуть на Родину.

ЖАДАЙТЕ
оказового числа „Пасіки". Се є одинокий господарський журнал в українській мові в Канаді і Злучених Державах. Річна передплата $1.50. На оказове число просимо присилати 3 ц. марку.
PASIKA
P.O. Box 1616 Winnipeg, Man.

О ВѢЧНОЙ ЖИЗНИ.

(Продолженіе изъ ст. 5.)

тѣла. Ѳ. якъ тяжко: мозолы покрывають наши руки, кождои косточки нещадимо, нагинаемо ей, що вечеромъ и положится неможно, отъ всхода солнца до захода. а нераз до темной ночи въ роботѣ, и если еще кумъ запросятъ на свадьбу або яку другу забаву — то якось то з охотовъ идеся, ба що головно, що не только забуваемо за болячи кости и худобину, липаемо въ дома, а колибъ еще музыка заграла, то на цѣлу ночь въ безсонни въ клубахъ дыму съ люльовъ и цыгаръ не знучимося просидѣти, бо есть выповка людьми красно уложена: „га та тре пойти. бо кто знае чи чоловѣкъ дочекаеся коли кумъ запросятъ". Но вотъ недѣля день Господень — въ которомъ мы должни воздати Ему хвалу, благодареціе, занести свои скромни молитвы передъ престолъ Его Славы.

Охъ, як то тяжко встати! Та най тамъ вже на другу недѣлю пойду, а вы дѣти гай вставайте до коней до худобы.

Ту брате не кумъ, але самъ Христосъ кличе: „Прийдѣте вси ко мнѣ труждающійся и обремененнии и азъ упокою васъ".

Но тотъ голосъ голосомъ вопіющого въ пустинѣ. Труждаючійся и обремененни шукають помощи не въ Христѣ и Его ученіи, але въ тѣлесныхъ забавахъ я увеселеніяхъ.

Въ одной кольоніи Канадійской Руси, выходци изъ Галичини, старшіи вѣровавшіи люде поставили церковцю. Ихъ обслугували всякіи свящ. Французы и Белгійцѣ по народности, бо православна вѣра була для нихъ якимъ то чудовищемъ. Выросла молодѣжь, безъ познаня закона Божого, бо священники не только говорити по руски не знали, але служили омшу на чужомъ языку, и тая молодѣжь взялася всѣми силами о вынищеніе старого насѣня „гнилыхъ колодъ" при помочи такъ званого народного дому, котрый построили за батьковски гроши для танцѣвъ и розпусты. Но що бы забезпечить его для цѣлковитои погибели, ухвалили, що свящ. не мае права забирати голосу ани бути членомъ. Конечно такая ухвала измѣнная, а дурнямъ радость. Церковця и нынѣ замкнена. въ ней служитъ французки свящ Серафимцѣ, Бодруковцѣ, Присбитеріане. Свистуновцѣ, но нынѣ они переконалися, що лѣпшій танецъ як молитва, тожъ гуляють здоровеньки по козацки. Якъ бы на опамятаніе заблудшимъ упавъ въ той кольоніи такій великій градъ. що выбивъ те только збоже, але дерева до нынѣ свѣдчать о той Божіей силѣ, — высохло все. лѣтомъ не узришь листка на деревинѣ, все мовъ мертве.

Тая кольонія дае найбольше „подвижниковъ" для криминаловъ, больныхъ молодыхъ людей на секретныи заразы госпиталямъ. а землю батьковъ, котри въ голодѣ и холодѣ корчували рѣкови лѣсы, забирають компаніи за довги., бо моледенкій синокъ безвѣровъ, хотѣвъ довго спати, не постити, не молитися. красно ходити по не погани але самоходомъ (гарію). Отъ жизнь безъ Бога! Зайдимъ в любой домъ безбожника, спросимъ его: Брате. жертвуй що на будову церкви, на удержаніе священника, то почуешь такіи христіанскіи слова, що аж страшно говорити. (Д. б.)

ОТЪ РЕДАКЦІИ.

Звертаемся до всѣхъ нашихъ Читалей „КАНАДІЙСКОЙ ЖИЗНИ" съ умильною просьбою, незабувати за газету, но присылати свои дописи. Ровночасно просимъ поспѣшити съ предплатою щобы можно издавати точно газету. — Съ тою самою просьбою обращаемся до нашихъ Правосл. Священниковъ, поддержати матеріяльно нашу газету.

ПОВОРОТ З БУКОВИНИ.

Недавно тому повернув з Буковини Вп. о. Качуровській, православний священик до Канади і обняв парохію на Гонор.

Як зачувасмо, о. Качуровський гостячи в своїм рідкім селі, ужив Службу Вожу в своїй рідній церковці, ділячися одушевленем з своїми рідними. о. Качуровський приїхав разом зі своєю дружиною. Ми радо витаємо о. Качуровського.

КАНАДА.

Буджеть уряду Мекензи Кінга.

Заступникъ министра финансовъ Робъ, предложилъ 10. априля с. р. въ Оттавѣ начеркъ третого буджету правительства подъ проводомъ Мекензи Кинга. Буджет показался дуже интереснымъ и буде не безъ того, щобы мати вплывъ на дальшій ходъ канадійской политики.

Се есть первый разъ по окончени войны що буджетъ оповѣстилъ зменшеніе долга Канады.

Въ рочномъ рахунку, що закінченъ съ днемъ послѣдного марта с. г. буджетъ Канады не только що буиъ зровнанъ, але и долгъ Канады зменшился о 30,409,109 доллоровъ. На слѣдуючій годъ податки мають бути зменшены о суму 24 милліоновъ доллоровъ, Буджетъ не обѣцяетъ зменшенія доходового податка, але зменшае податокъ отъ продажи. Мыто отъ рольничихъ снарядовъ маетъ бути зменшене.

Телефонъ Ст. Джан 4351.
Д-р Г. НОВАК
(M.D.,C.M.)
Лѣкарь и Хирургъ
Урядовіи години: отъ 11—12 рано; пополудни отъ 2—5 и отъ 7—9 вечера.
Въ всякихъ болѣзняхъ дає помощь. Удавайтесь до:
DR. G. NOVAK
459 Selkirk Ave., Cor. Power
Winnipeg, Man.

Хто не хоче смутку мати,
И біду геть нагнати.
Той мусить таки зараз
„Вуйка" запренумерувати.

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА

на сатирично-гумористичний часопис „ВУЙКО", що виходить що два тижні.

„ВУЙКО", се одинокий український сатирично-гумористичний часопис в Канаді.
„ВУЙКО" подає веселі вірші, оповідання, сміховинки, дотепи, образки загадки, — взагалі розвеселює кождого читача.
„ВУЙКО" ганить всяку погань, яка обсідає наш нарід, без огляду на її становиско.
„ВУЙКО" повинен находитися не лише в кождім Товаристві і Читальні, але й в кождій хаті.

Передплата „ВУЙКА" виносить річно в Канаді 2 доляри, а поза Канадою $2.50.

„ВУЙКО" роздавати буде гарні премії, та не для всіх, тільки своїм приятелям і його передплатникам. Хто запренумерує „Вуйка" на оден рік, дістане книжок або яку иншу річ. вартости 1 дол., хто пришле передплату на 2 роки. дістане вартости 3 доляри. Хто збере передплату на „Вуйка" від 10-ох ,той дістане премії вартости 3-ох долярів. **ПРЕМІЇ ТАКІ** — Кобзар $1.50, Синя Фльота $1.00, Тарас Бульба $1.00, Захар Беркут 50ц., Чернигівка 50ц., Календарі стінні 50ц. Крім сього маємо образи инших героїв і князів, переписні картки, прекрасні бюсти,. фігурки, ланцушки, бритви і т. д., і т. д. Також „Вуйко" пішле вам насіння на город, вартости 1 дол. Хто собі що сподобає з висше наведених річей, нехай присилає передплату на „Вуйка" на иньше подану адресу, а дістане бажану річ, коли долучить на оплату пересилки за 10 центів марок.

„Вуйко" виходить правильно що два тижні. Число на оказ посилається кождому даром. Замовлени і гроші просимо посилати на таку адресу:

Wuyko
590 Pritchard Ave., Winnipeg

ПРОВИДІНЄ

доставить вам всі річи церковні як прим.

Плащеници по 50, 75 і 100 долярів. Хоругви по 50 долярів і висше. Процесійні хрести православного стилю зі старого краю. Ризи церковні. Кропила деревляні по 65 ц. Свічки, ладан, вугле, ліхтарі. кадильниці і все потрібне в Православній Церкві.

За всіма річами та інформаціями проситься писати на понизшу адресу:

THE PROVIDENCE
275½ SELKIRK AVE.,
WINNIPEG, MAN.

М. І. СОХАЦЬКИЙ
АРТИСТИЧНА ПЕРЕПЛЕТНЯ КНИЖОК.
Приймаю до переплетні ріжні книжки, як: шкільні, правничі. торговельні, молитвенники, біблії та евангелії і инші.
М. І. СОХАЦЬКИЙ
275½ SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

CANADIAN LIFE

ОРГАНЪ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ ВЪ КАНАДѢ.

VOL. III. — No. 36 WINNIPEG, MAN., MAY 8-th, 1924 ВІННІПЕГЪ, МАН., 8-го МАЯ, 1924. Ч. 36. — ГОДЪ III.

НОВОСТИ ИЗЪ СВѢТА.

Войскова революція на Островѣ Куба.

Гавана. — Въ порвинціи Сента Кляра выбухла револьта жовнировъ покинули службу съ своимъ оружіемъ, машиновыми крѣсами и коньми, а посьля пошли на ратуть недалеко мѣста Сан-Хванъ. Урядъ выславъ протя повстанцевъ вѣрни войска, приказавши ихъ за всяку цѣну зловити всѣхъ проводниковъ.

Два украинскіи епископы для Америки.

До Филаделфіи, Па., наспѣла вѣдомость до о. М. Кинаща, изъ Львова, що кромі о. Токача, который якъ уроженецъ Подкарпатья, буде епископомъ для гр. кат. Украинцовъ, а другіи епископъ для Галичанъ въ Амерецѣ именованъ о. Др. К. Богачевскій, Генеральный Викарій въ Перемышли.

Про обохъ новыхъ украинскихъ епископовъ наспѣли информаціи, що ставлять ихъ въ найлучшимъ свѣтлѣ, якъ громадянъ такъ и священниковъ.

Ихъ прибутя до Америки ожидають въ половинѣ мая.

Цѣкава рѣчь чи такожъ будуть такъ жертися, якъ наши. Поживемъ, побачимъ.

Близкій упадокъ кабинету МекДоналда.

Лондонъ. — Позаякъ парляментъ откинувъ при помощи пословъ партіи працѣ проектъ пропорціонального выборчого закона, внесеный либеральною партіею, ожидають що посля принятя буджета, якій либералы поддержують, они роз винуть енергичну акцію въ цѣли поваленя робочого кабинета.

Страшна катастрофа въ копальни.

Гвилингъ, Вест Верджінія. — Въ наслѣдокъ выбуха газовъ въ майнѣ Гвилингъ Стилъ Корпорейшия згинуло поверхъ 100 майнеровъ. Якъ показують послѣдни обчисленія въ копальни засыпало 115 роботниковъ.

Журналисть присужденъ къ смерти.

Владивостакъ. — М. Паповъ, извѣстный на Дальномъ Востокѣ, журналисть, былъ приговоренъ къ смертной казни, мѣстнымъ совѣтскимъ судомъ, за веденье анти-большевитской пропаганды въ Харбинѣ, Хабаровскѣ и Владивостокѣ.

Югославянско-Ромунское напруженіе.

Напруженіе помежъ Югославіею и Ромуніею прибирае щоразъ грознѣйшій характеръ.

Югославянска преса розпочала спольну кампанію противъ Ромуніи въ звязку грабижей, якихъ допустились ромунскіи власти на территоріи, що прійшла подъ Югославію.

Бѣлгородскія „Новости" высказуются за конечностію утвореня одного фронта славяньскихъ краевъ противъ Ромуніи, завываюче югославянске правительство, щобы оно войшло въ союзъ съ Болгаріею въ цѣли цѣлковитого отокромленя Ромуніи.

Чудный хлопецъ.

Въ Владивостоку родился чудомонецъ. Есть сыномъ лѣкаря, имя ему Викторъ, маетъ 4 лѣта и 10 мѣсяцей.

У Виктора большая борода и онъ въ состояніи побороти взрослого человѣка и кинути до землѣ в часѣ борьбы.

Мобилизація въ Ромуніи.

Изъ Букареста доносять, що ромунске правительство зарядило загальну военну мобилизацію, до войсковои службы покликани мають бути всѣ мущины до 42 лѣтъ житья.

— Парижскій музей искуствъ приобрѣлъ арфу сдѣланную 3700 лѣтъ тому назадъ.

— Въ Берлинѣ строится цепелинъ для перелета въ Нью Іоркъ съ 700 пасажирами.

За мѣсяць январь с. г. погибло въ Москвѣ отъ несчастныхъ случаевъ и замерало поверхъ 1000 дѣтей.

Премієръ Брекен про охорону лѣсовъ.

2. мая выголосивъ премієръ Манитобы, проф. Брекенъ по радіо промову на тему охороны канадійскихъ лѣсовъ передъ пожарами. Онъ вказалъ на то, що канадійскіи лѣсы приносять рочно 500 милліоновъ доляровъ доходу и идуть заразъ по хлѣборобствѣ, що до господарского добробыта. Лѣсы дають занятіе 120,000 роботникамъ. Рочно бувае 6,000 лѣсовыхъ пожаровъ, котри найбольше повстають отъ необережности и легкодушія людей. Проф. Брекенъ завозвалъ населеніе Манитобы до якъ найстараннѣйшого бережения лѣсовъ, такъ великого жерела народного богатства въ Канадѣ, на що кождый Канадіецъ повиненъ уважати.

Весна въ Манитобѣ.

Зима проминула, снѣгу було мало, мѣсяць апрѣль якъ звичайно холодный. Дерева ажъ въ первыхъ дняхъ мая почали розвиватися.

ОТЪ РЕДАКЦІИ „КАНАДІЙСКОЙ ЖИЗНИ".

Звертаемся до всѣхъ нашихъ Читателей и Пріятелей, которіи поберають и читають „Кан. Жизнь" отъ долшого времени и на жаль и до теперъ не прислали ани одного цента. По винни наши Читатели роздумати, що газета стоитъ гроши, якъ паперь, друкъ, робота и почтовая розсылка.

Много нашихъ Читателей поберало газету черезъ два лѣта, — хотяй не точно, бо то не наша вина, — то если бы было где — кому за тяжко уплатити всю предплату то такимъ Читателямъ робимъ великій опуст, нехай пошлють хотьбы по 1. долляру за той часъ, и напишуть, чи имъ дальше высылати чи не высылати, бо даромъ никто намъ не робить ани даромъ паперу не дають изъ фабрики.

Кто пошле цѣлковиту предплату, тому на желаніе пошлемъ хорошихъ книжочокъ даромъ. Мы будемъ старатися отъ теперъ точно издавати, только ожидаемъ Вашой помощи.

Предплатителей нашихъ просимъ дописувати всяки свои дописи и думки въ справѣ самои газеты, а то якъ можна на будущое время ей издавати, чи може що треба перемѣнити, такъ або иначе.
Пишѣть сейчасъ до редакціи Канадійской Жизни" на адресъ:

CANADIAN LIFE
Box 3598, Winnipeg, Canada.